

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

11 decembrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Petru Ursache,

Judecători – Nicolae Gordilă și Elena Covalenco,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Popa Grigore în numele părții vătămate, Cașcaval Ion, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 iunie 2013 și sentinței Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 06 martie 2013, în cauza penală în privința lui,

Straticiuc Victor Valentin, născut la 17 septembrie 1983, originar și domiciliat mun. Chișinău, str. Titulescu 47/2 ap. 78.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. în prima instanță: 06.12.2012-06.03.2013
2. în instanța de apel: 12.04.2013-14.06.2013
3. în instanța de recurs: 08.10.2013-11.12.2013

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 06 martie 2013, Straticiuc Victor Valentin, a fost condamnat în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, la 4 ani 6 luni închisoare, iar conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 5 ani, obligându-l să nu-și schimbe domiciliul stabilit fără acordul organului competent.

2. Potrivit sentinței, Straticiuc V.V., la 28 septembrie 2012, în jurul orei 15.00, urmărind scopul pricinuirii vătămării grave integrității corporale altei persoane din motivul relațiilor ostile apărute spontan, în scop de răzbunare, aflându-se în apartamentul nr. 78 de pe str. Titulescu 47/2 mun. Chișinău, i-a aplicat lui Cașcaval Ion o lovitură cu cuțitul, prin ce i-a cauzat leziuni corporale, care prezintă pericol pentru viață.

Acțiunile lui Straticiuc V.V. au fost calificate în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, - *vătămarea intenționat gravă a integrității corporale, care prezintă pericol pentru viață.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către:

3.1 Avocatul Creciun Natalia, în numele inculpatului, care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Straticiuc V.V., să fie achitat în temeiul art. 390 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală, întrucât există una din cauzele care înlătură caracterul penal al faptei. În motivarea apelului său a invocat, că inculpatul a fost agresat, lovit de către partea vătămată și nu a intenționat să aplice

lovitura cu cuțitul, dar a acționat în stare de legitimă apărare, ceea ce reprezintă una din cauzele legale, care înlătură caracterul penal.

3.2 Avocatul, Popa Grigore, în numele părții vătămate, care a solicitat casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, de 5 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis. În motivarea apelului a invocat că pedeapsa aplicată inculpatului este prea blândă și instanța de fond neîntemeiat a aplicat prevederile art. 90 Cod penal, deoarece nu s-a luat în considerație caracterul și gradul de pericol social al infracțiunii săvârșite, de persoana inculpatului, că nu a recunoscut pe deplin vina și de circumstanțele cauzei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 iunie 2013, au fost respinse, ca nefondate apelurile declarate, cu menținerea sentinței.

5. În motivarea soluției adoptate instanța de apel, a concluzionat că nu există temei pentru a da o nouă apreciere probelor, fiind solidară cu concluzia primei instanțe privind probele ce au stat la baza sentinței și anume: declarațiile părții vătămate Cașcaval I. (f.d. 24, 142-143), martorilor Dobrea A. (f.d. 25, 147), Straticiu D. (f.d. 31, 144), Burduja O. (f.d. 145-146), procesele verbale de cercetare la fața locului din 20.09.2012 (f.d. 12, 17), raportul de expertiză medico-legală nr. 2907/D din 08.11.2012 (f.d. 36).

Instanța de apel, a considerat cerința de achitare a inculpatului, ca fiind declarativă și fără suport probatoriu, relevând că inculpatul nu s-a aflat în stare de legitimă apărare, dar a acționat cu intenție în privința părții vătămate, producându-i în împrejurările stabilite vătămarea intenționată gravă a integrității corporale, care este periculoasă pentru viață.

Cu privire la apelul avocatului Popa G. în numele părții vătămate, ce vizează pedeapsa inculpatului, instanța de apel l-a apreciat ca nefondat, deoarece la soluționarea chestiunii respective s-a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75, 90 Cod penal, fiind stabilită în limitele prevăzute de lege.

Instanța de fond, în viziunea instanței de apel, motivat a stabilit categoria și măsura de pedeapsă, relevând în cuprinsul sentinței circumstanțele cauzei, persoana inculpatului, gravitatea infracțiunii săvârșite, prin ce corect a concluzionat, că atingerea scopului pedepsei, se v-a asigura prin aplicarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare, conform art. 90 Cod penal.

6. Hotărârile adoptate pe caz sunt atacate cu recurs ordinar de către avocatul Popa G., în numele părții vătămate, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea parțială a acestora cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată. În recursul său apărătorul invocă că:

- prima instanță a apreciat eronat circumstanțele cazului, ce au condus la ideea agresivității excesive a părții vătămate și diminuarea caracterului periculos al acțiunilor inculpatului;

- instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor apelului avocatului Popa G. și nu a luat în considerație consecințele acțiunilor inculpatului de vătămare gravă a părții vătămate;

- caracterul deosebit de periculos al acțiunilor inculpatului, nu are nimic comun cu agresivitatea părții vătămate, din moment ce conflictul dintre ei era epuizat;

- părții vătămate i s-a cauzat vătămare corporală gravă, ce a dus la pierderea a 1/3 din capacitatea de muncă;

- inculpatul anterior a fost condamnat cu aplicarea art. 90 Cod penal, iar acesta nu a îndreptățit încrederea ce i s-a acordat. Consideră că inculpatul poate fi corectat doar cu privarea de libertate;

- acțiunile inculpatului denotă lipsa căinței sincere, pînă în prezent nu a recuperat prejudiciul material, vina nu a recunoscut-o pe deplin și a încercat să se eschiveze de la răspundere penală invocînd versiunea de legitimă apărare. Consideră că instanțele de judecată nu au dat deplină eficiență art. 61 Cod penal.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Colegiul remarcă, faptul întemeierii de către recurent a recursului său în baza art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care prevede că, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în următoarele temeuri: instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivului hotărîrii sau aceasta este expusă neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, iar în opinia acestuia toate fiind valabile în prezenta cauză penală.

Însă, lecturînd textul recursului, Colegiul penal, întrevede dezacordul recurentului cu pedeapsa aplicată inculpatului, conform art. 90 Cod penal, care consideră că ultimul urmează să execute real pedeapsa cu închisoare în penitenciar de tip semiînchis, astfel recurentul nefiind de acord cu individualizarea pedepsei stabilite lui Straticiu V.V., temei de recurs prevăzut în pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

În acest sens, instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Colegiul penal consideră că, instanțele de fond și de apel au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind infracțiunea comisă de Straticiu V.V., încadrarea juridică a acțiunilor infracționale ale acestuia și pedeapsa aplicată ultimului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, ținînd cont de prevederile art. 101 Cod de procedură penală, cât și art. 61, 75 Cod penal, conform cărora, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată, fiecare probă fiind apreciată din punct de vedere al pertinentei,

concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovaților.

Analizând hotărârile judecătorești atacate și speța în cauză, Colegiul reține, că instanța de apel corect a apreciat ca nefondat apelul avocatului Popa G. în privința pedepsei aplicate inculpatului, căreia instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75, 90 Cod penal și care a fost stabilită în limitele prevăzute de lege. Astfel, instanța de fond motivat a stabilit categoria și termenul pedepsei, relevând just în cuprinsul sentinței următoarele circumstanțe, că infracțiunea comisă este gravă, inculpatul la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, este fără antecedente penale, situația materială a acestuia fiind precară, a fost angajat ca hamal anterior, iar la moment nu lucrează, starea de conflict ce a determinat incidentul dintre părți, agresivitatea acțiunilor provocatorii ale părții vătămate și acțiunile post factum - a anunțat salvarea, încercarea de bandaj, a însoțit la spital partea vătămată, comportamentul său în fața organelor de poliție, caracteristica pozitivă a inculpatului, circumstanțe atenuante și agravante nu au fost stabilite.

În acest fel, ținând cont de circumstanțele stabilite și enunțate mai sus, în viziunea instanței de recurs, întemeiat s-a conchis de către prima instanță, că corectarea inculpatului ar fi posibilă fără izolarea de societate, cu suspendarea executării pedepsei cu închisoare în limita unui termen de probă, în condițiile art. 90 Cod penal.

În privința argumentului invocat de recurent privind neexpunerea asupra tuturor temeiurilor invocate în apel, Colegiul reiterează, practica CEDO (cazul Ruiz Torija v. Spain, 09.12.1994), unde Curtea menționează că instanțele judecătorești naționale trebuie să-și motiveze deciziile în temeiul articolului 6 § 1 al Convenției. Totuși, instanțele judecătorești nu sunt obligate să ofere răspuns detaliat la fiecare argument și extinderea la care se aplică această obligație de a prezenta motive poate să varieze în dependență de caracterul deciziei. Motivele deciziei pot fi, de asemenea, deduse din circumstanțele cauzelor. În alt caz (Coroi v. RM, 15.03.2011), Curtea a specificat că, este adevărat că decizia Curții de Apel a fost foarte succintă și doar a menținut hotărârea primei instanțe. Totuși, având în vedere faptul că fondul cauzei a fost examinat în mod corespunzător de către prima instanță și că hotărârea acesteia este motivată suficient, precum și având în vedere natura motivelor invocate de reclamant în cererea sa de recurs, Curtea nu consideră că respingerea recursului fără o motivare detaliată constituie o violare a cerințelor articolului 6 § 1 al Convenției.

Sub acest aspect, Colegiul penal reține că, dacă instanța de fond a dat răspunsuri detaliate la argumentele invocate în apel, care coincid cu cele invocate în recurs, și instanța de apel argumentarea dată o consideră justă și întemeiată, nu este obligatoriu ca instanța de apel să le repete este destul menținerea acestora, așa cum a efectuat instanța de apel în cazul supus judecării.

De asemenea, instanța de recurs consideră că deși instanța de apel a omis să se expună asupra argumentelor invocate privind consecințele acțiunilor inculpatului de vătămare gravă a părții vătămate, dar aceasta nu influențează esența soluției în cauză și ca urmare nu constituie o eroare gravă ce ar da temei de casare a hotărârilor judecătorești. Mai mult ca atât, în opinia instanței de recurs, consecințele menționate au fost luate în considerație la încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului și individualizarea pedepsei.

Referitor la argumentele recurentului precum că, instanța de apel nu a luat în considerație condamnarea anterioară a inculpatului cu suspendare condiționată a executării pedepsei, de care nu și-a făcut concluzii respective, Colegiul menționează, că antecedentul penal anterior al inculpatului a fost stins, iar infracțiunea săvârșită se atribuie la categoria celor grave și permite instanței de a aplica prevederile art. 90 Cod penal, care a și fost raportat în cumul cu toate circumstanțele cauzei.

Prin urmare, instanța de fond și cea de apel, în raport cu motivele indicate în recursul ordinar, nu au comis erori de drept, hotărârile atacate conțin motive clare și legale pe care se întemeiază.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Astfel, Colegiul conchide că temeiurile indicate de recurent nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârilor judecătorești adoptate în cauza dată și potrivit legii, se impune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Popa Grigore în numele părții vătămate, Cașcaval Ion, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 iunie 2013 și sentinței Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 06 martie 2013, în cauza penală în privința lui **Straticiuc Victor Valentin**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 26 decembrie 2013.

Președinte:

Petru Ursache

Judecători:

Nicolae Gordilă

Elena Covalenco

Președinte: (semnătură)

Judecători: (semnătură)

(semnătură)

Petru Ursache

Nicolae Gordilă

Elena Covalenco

Copia corespunde originalului

Judecător:

Nicolae Gordilă